

בס"ד. שיחת מוצאי ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון, ה'תשי"ד.

— לאגודת נשי ובנות חב"ד* —

א. עתה¹, אפשר לומר, עומדים אנו על סף השנה החדשה, בהנוגע לפועל ממש בחיי היום-יום.

כמעט כל חודש תשרי עסוקים בהכנות ליום-טוב ובימים-טובים עצמם. אבל עתה, משנסתיימו הימים-טובים דחודש תשרי — נכנסים אל ימי החול של כל השנה, ומתחיל הסדר, ע"פ פתגם רבותינו נשיאינו הקדושים זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, ד"ויעקב (דקאי על כאו"א מישראל, איש ואשה) הלך לדרכו² — מילוי שליחותו של הקב"ה, שיש לכאו"א, בחיי היום-יום שלו.

בזמן זה צריכות נשי ישראל בכלל, ובפרט נשי חב"ד — ראשי תיבות ח'כמה בינה ד'עת — להתבונן בהאחריות המוטלת עליהן בנוגע לביתן.

עליהן לדעת, שעליהן מוטל התפקיד להביא חמימות, אור ושמחה — חמימות, אור ושמחה אמיתיים — בביתן.

כדי שהבית יהי בית יהודי אמיתי, שאז יהי זה בית חם, מואר ושמח — הדבר תלוי במדה רבה ביותר באשה, עוד יותר מאשר בבעל. הבעל עסוק במשך חלק גדול מהיום בעניני פרנסה מחוץ לבית, ולכן האשה היא עקרת הבית — היסוד העיקרי של הבית. הנהגת הבית וחינוך הילדים הם בעיקר באחריות האשה.

ב. תפקידים אלו ואחריות זו של האשה היהודי — רמוזים ומודגשים בג' המצוות שניתנו במיוחד לנשי ישראל:

(א) הדלקת נרות ערב שבת וערב יום-טוב.

כ"ג כסלו שנה זו (אג"ק ח"ח ע' סז).
במהדורא זו ניתוספו עוד איזה ציוני מ"מ.
(2) ויצא לב, ב. וראה שיחת ש"פ בראשית
דאשתקד ס"ג (תו"מ ח"ז ס"ע 130). וש"נ.

(* כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא למרפסת
שבהחצר (ששם עמדו הנשים).
1) שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר
שליט"א (באידיש), ונדפסה בלקו"ש ח"ב ע'
578 ואילך. ונשלחה לכו"כ — ראה מכתב

(ב) הפרשת חלה.

(ג) טהרת המשפחה.

כמה מהרמזים במצוות אלו הם:

(א) הדלקת נרות: הדלקת נר שבת ויום-טוב — ומשבת ויום-טוב³ לוקחים כחות עבור ימות החול — מביאה שלום בית⁴, ומאירה את הבית היהודי גם בגשמיות בהאור ד"נר מצוה"⁵. ענין זה מורה על תפקידה של האשה להביא שלום ואור ד"נר מצוה ותורה אור" אל הבית, ואז שורה שם אורו של הקב"ה⁶.

(ב) הפרשת חלה: "מראשית עריסותיכם תתנו לה' תרומה"⁷ — היא תרומת הקודש שמפריש יהודי מעיסתו ומלחמו, המאכל העיקרי⁸ של האדם, ועוד לפני שהוא עצמו נהנה ממנו.

מצות החלה שזכתה לה האשה — מורה על תפקידה להפריש לצדקה בפרט, ולתורה ומצוות הוי' בכלל, חלק, והחלק הראשון — בחשיבות ובגודל — מהפרנסה. עי"ז פועלים, שהמאכל — ובכלל הפרנסה — יבוא לידי שימוש כפי שצריך להיות, לבריאות ולברכה⁹. כל הפרנסה תשמש רק לענינים טובים ובריאים, ולא חלילה לרופאים, רפואות וענינים של עגמת נפש.

(ג) טהרת המשפחה: ע"י מצות נדה, טהרה וטבילה שניתנה לאשה היהודי' — מביאה היא טהרה וקדושה לחיי המשפחה. ע"י מצוה זו זוכים לילדים טובים ובריאים¹⁰, שלמים בגוף ושלמים בנשמה, ילדים שלאחר-מכן ילכו בדרך התורה והמצוות ויביאו נחת-רוח ושמחה אמיתיים להוריהם — עי"ז שהאשה ממלאת את תפקידה, תפקידה של האם היהודי' לדאוג לחינוך יהודי אמיתי וטהור לילדים, הבנים והבנות, שיהי' חינוך כשר על טהרת הקודש, שכל המשפחה תהי' משפחה טהורה וקדושה.

ג. נשי ובנות חב"ד ונשי ישראל בכלל:

מתחילה עתה שנה חדשה. זכורנה את התפקיד והאחריות הגדולים והנעצמים המוטלים עליכן למען הנהגתו של הבית.

(3) זח"ב סג, ב. לקו"ת ברכה צח, ב.
 (4) שבת כג, ב.
 (5) משלי ו, כג.
 (6) תנחומא (הוצאת בובער) ר"פ נח.
 (7) שלח טו, כא.
 (8) ספר החינוך מצוה שפה.
 (9) יחזקאל מד, ל.
 (10) תנחומא ר"פ מצורע: "שימש אדם את אשתו נדה בניו לוקין כו' לעשר שנה כו' לעשרים שנה וכו'". מסכת כלה: "עז פנים כו'".

אתן יכולות לעשות, שהבית יהי' בית יהודי, בית חס, בית מואר.
אתן יכולות להביא את הברכה האלקית לביתכן, שלכן, וכל בני
ביתכן, תהי' שנת בריאות, שנת שמחה ושנת אושר, בגשמיות וברוחניות.

ד. כ"ק מו"ח אדמו"ר נהג לברך שיהי' "חורף בריא". הנני מברך
אתכן בלשון הרב — אתכן, את בעליכן וילדיכן — חורף בריא, שמח
ומאושר, וטוב תמיד¹¹.

11) וטוב לב משתה תמיד (רמ"א סוף או"ח ובסנהדרין ק, סע"ב: "זה שיש לו אשה טובה") — על ידי (ראה אגה"ק סי"א: הוי' לנגדי תמיד" (ראה לקו"ש חכ"ו ע' 210 ושי"ת) — "שישמח כו' בכל עת ושעה") — "שויתי ואילך. וש"נ).